

Novel·la Màrius Serra situa a Hawaii una història de negocis tèrbols i recerca dels orígens personals

Contra l'esperit Aloha

El novel·lista Màrius Serra durant la presentació del seu últim llibre

ANA JIMÉNEZ

JULIÀ GUILLAMON

Avel·lí Artís Gener *Tísner*, de qui Màrius Serra ha heretat el gust pels mots encreuats i els jocs de paraules, la simpatia pública i la dimensió cosmopolita, tenia, al costat de llibres molt personals que gairebé eren una confessió, algunes novel·les extemporànies que feien que el lector es preguntés "i ara, això, per què passa a la Riviera italiana?". Es el que potser també s'esdevindrà amb la no-

vel·la de Màrius Serra (Barcelona, 1963), que la gent demanarà: per què Hawaii? La resposta és múltiple. Perquè Serra, com a llicenciat en filologia anglesa, ha tingut curiositat per aquestes illes i les ha visitat diversos cops. Perquè li ha interessat la figura del capità Cook (com abans li havia interessat la història del licor Chartreuse, que apareix a *Mon oncle* (1996)). Perquè després de *Farsa* (2006), ambientada a la Barcelona

Kealakekua

El dia de la inauguració del complex turístic Wells Epoch, a la badia de Kealakekua, on el 1779 els indígenes hawaïans van escabetxar l'explorador James Cook, hi ha un accident amb una grua i moren quatre persones. Com en el cas de la mort de Cook, hi ha desenes de testimonis, que no serveixen per aclarir la història. Què passa realment quan passen les coses?

Un gran espectacle novel·lístic amb paisatges sublims i la història truculenta de la mort del capità Cook

del Fòrum de les Cultures, tenia ganes de seguir escrivint sobre la societat de l'espectacle, i què millor que Hawaii, un lloc idíl·lic on es projecta un gran *resort*, amb totes les comoditats i tots els tripijocs polítics i empresarials. Perquè s'ho pot permetre i, posats a fer, li venia de gust un llibre com una superproducció de cine, que atrapés el públic pels paisatges sublims i la truculència dels referents històrics, que es pogués

traduir a l'estranger. En definitiva, per una barreja de necessitat, caprici i interès.

Sota aquest plantejament de gran espectacle novel·lístic, el llibre va a parar allà on, ara que ja n'ha publicat set, veig que van a parar moltes de les seves novel·les: a la recerca d'un pare absent. Ja passava a *Ablanatanalba* (1999) i tornava a passar a *Plans de futur* (2013). Ara, veient-ho, en trobaríem referències a d'altres llocs. Algú li haurà de preguntar en una entrevista la causa d'aquesta idea recurrent de la qual no recordo haver-li sentit parlar amb profunditat.

Res no és perfecte a Hawaii té elements de crítica social, amb una confrontació entre conqueridors i indígenes, una lectura històrica, antropològica, política (un dels personatges, el senyor Puig, és un prohom del pujolisme), metaliterària i psicològica, per no dir psicoanalítica. També té una part grotesca, amb unes tietes catalanes i la huleràpia que cura tots els mals. La dificultat de fer pensar i actuar periodistes nord-americans i indígenes hawaïans no impedeix Serra seguir el seu pla. En un moment de la novel·la, descriu l'extrema amabilitat dels polítics de l'arxipèlag com *l'esperit Aloha*. Amb una intriga de thriller i un to planer i llegívol, *Res no és perfecte a Hawaii* treu a la llum el brou espès confitat sota els somriures. |

Màrius Serra

Res no és perfecte a Hawaii

PROA. 475 PÀGINES. 20,50 EUROS